

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. prosince 2025 samosoudkyní Mgr. Lenkou Sosíkovou

takto:

Obžalovaný

Xxx, rozený xxx, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je vinen, že

v blíže nezjištěném období **nejméně od 1. 6. 2004 do 31. 12. 2023** ve společně obývaném bytě v xxx, okres xxx, na ul. xxx čp. xxx a posléze xxx, jakož i na jiných místech, v průběhu společného soužití se svou manželkou xxx, dlouhodobě, zejména pod vlivem alkoholu, vyvolával konfliktní situace, v rámci kterých svou manželku xxx, žijící s ním po celé uvedené období ve společné domácnosti, opakovaně s četností i několikrát za měsíc, slovně ponižoval, znevažoval, častoval vulgárními výrazy, a to i před tehdy nezletilými dětmi xxx, xxx a nezl. xxx, ročník xxx, zneužívaje tak její citové závislosti na něm a na dětech, opakovaně xxx pod smyšlenou záminkou, že má mimomanželský poměr kontroloval telefonní hovory, kontroloval s kým se stýká a kde se nachází, a dále ji opakovaně fyzicky napadal taháním za vlasy a údery rukou do hlavy a zad, zejména tehdy, když se nechtěla přiznat k jím vykonstruovanému podezření z její nevěry, kdy k těmto atakům rovněž docházelo i před dětmi, vyhrožoval jí, že je neschopná, a že ji zabije, přičemž jeho jednání vygradovalo dne 30. 12. 2023, kdy v době, když se xxx nacházela v koupelně, k této přistoupil s nůžkami v ruce, a pod smyšlenou záminkou, že si s někým píše přes Badoo, na ni křičel a poté ji chytil za vlasy, vyhrožoval jí, že jí vlasy ostříhá, což naznačoval i pohybem ruky, v níž držel nůžky, tomu se xxx bránila a chtěla z koupelny utéct, v čemž jí xxx zabránil tak, že ji v koupelně uzamkl, chytil ji nezjištěným způsobem za krk, otočil směrem k vaně a udeřil ji silně do oblasti zad, čímž jí způsobil zhmoždění dolní části zad a pánve s nutností jednorázového lékařského ošetření, přičemž fyzické napadání slovně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Šatánková.

doprovázel opakovanými výhrůžkami, že ji zabije, kdy xxx s ohledem na předchozí jednání xxx měla obavy, že by byl schopen své výhrůžky uskutečnit, a proto, když se jí podařilo z jeho sevření vyprostit a z koupelny utéct, odešla i s nezletilým synem xxx ke svým rodičům, a když se následujícího dne na naléhání xxx do domácnosti vrátila, opětovně ji v pozdních večerních hodinách začal i před jejím nezletilým synem xxx slovně napadat, vyhrožovat, že ji zabije, nenechal ji spát, svítil jí do očí a požadoval přiznání z jím vykonstruovaného podezření z nevěry, což opětovně vedlo k tomu, že v ranních hodinách utekla i s nezletilým synem xxx ke svým rodičům a xxx byl následně policejním orgánem ze společného bytu vykázán, a uvedeným jednáním xxx u xxx vyvolal po psychické stránce stav spočívající v dlouhodobém emočním strádání s prožívanými pocity úzkosti, nejistoty, pocity strachu a vznik duševní poruchy klasifikované jako porucha přizpůsobení, akutní reakce na stres a posttraumatická stresová porucha, které po celou výše uvedenou dobu podstatně snižovaly kvalitu jejího života, a projevovaly se v poruchách spánku, koncentrace, příjmu potravy a panické ataky s tělesným doprovodem,

tedy

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a páchal takový čin po delší dobu,

jednak byť z nedbalosti ohrozil rozumový citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

jednak zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) trestního zákoníku,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 42 (čtyřiceti dvou) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradu škody poškozené **RBP, zdravotní pojišťovně, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava, částku 15 936 Kč.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradě nemajetkové újmy poškozené **xxx, narozené xxx, bytem xxx, částku 250 000 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená xxx, narozená xxx, bytem xxx, **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- Po provedeném hlavním líčení má soud za zjištěný a prokázaný skutkový stav tak, jak je popsán ve skutkové větě výroku rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Šatánková.

2. Obžalovaný xxx u hlavního líčení využil svého práva a nevypovídal, v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu byl čten protokol o jeho výsledku v postavení obviněného z přípravného řízení, kdy vypověděl, že co se týče soužití s manželkou, pak s touto se seznámil v roce 1991, následně asi po roce se jim narodil syn xxx, nejprve bydleli společně u jejích rodičů v xxx na ul. xxx, následně se přestěhovali do bytu na ul. xxx, kdy se jim narodil syn xxx a poté se přestěhovali na ul. xxx, kdy se jim narodil syn xxx. V minulosti měl problémy s alkoholem, ale přestal s tím ještě v době, kdy byl nejstarší syn xxx malý, kdy přestal jezdit s kapelou na koncerty a přestal se s lidmi z kapely stýkat. Od roku 1996 pracuje v Tatře. Když manželka začala pracovat v sociálních službách v Domově pro seniory Duha, pojal podezření, že se něco děje. Byla více na telefonu, byla odtažitá. Jednou mu před prací, kam pro ni přijel, ukazovala jednoho ze svých kolegů, kdy mu bylo divné, že o něm ví dost informací, které by asi nemusela vědět. Pak v prosinci, přesně 10. 12. 2023, po jejich rozmluvě, kdy se jí vyptával, se mu vysmála, zavolala synovi xxx, ztropila hysterickou scénu, jemu ruply nervy a uhodil ji do ruky. Když se uklidnila, tak se jí ptal na toho kolegu, jestli s ním něco má, tvrdila, že ne, tak chtěl vidět její telefon, kde v zablokovaných číslech uviděl číslo toho kolegy. Neuměla mu to vysvětlit, pak odešla k rodičům, kde byla asi týden. Poté se vrátila a znovu se nepohodli, protože jej to stále zajímalo, pak šla k synovi xxx. Štědrý den probíhal normálně, dal jí Iphone 15, pak se zase rozhodla, že odejde k rodičům. Poté zjistil, že mají propojené účty, kdy toto neudělal on, ale jeden za synů, když nastavovali telefon. Díky tomu zjistil, že si manželka dopisuje na Badoo. Když jí to ukázal, řekla mu, že to udělal on. On zjistil, že rovněž použila jméno syna xxx jako přihlašovací údaje na Snapchat. Pak našel i profil na Facebooku. Na Silvestra 2023 jej manželka poprosila, aby nebyl doma. Vyhověl jí, ale předtím vymazal veškerou aktivitu na Facebooku. Byli domluveni, že na Facebook bude chodit přes jeho profil, přičemž ona nechtěla žádné sociální sítě. On ale zjistil, že se přihlásila přes jeho Facebook na Badoo, s čímž ji konfrontoval, ona uváděla, že to není pravda a pak vznikla hádka, kdy za ní přišel do koupelny, ukazoval jí tu novou aktivitu, ona to popírala, kdy ve skřínce pod umyvadlem byly nůžky, tak jí říkal, že ji ostříhá, což by samozřejmě neudělal, začali se pošťuchovat, ona zařvala, ať ty nůžky položí, což učinil, poté ji chtěl plesknout po zadku, ale bouchl ji přes bok. Pak z koupelny utekla za synem xxx, kterému říkala, aby zavolal xxx. Po něm chtěla, ať odejde, což udělal, byl venku a za chvíli tam byla policie. Finance vedli společně, měli společný účet, který byl jeho, manželka měla k účtu platební kartu. Měli společné přátele, kteří je doma navštěvovali. Manželka sama navštěvovala jen xxx. Manželku neponižoval, vulgárně jí nenadával, krom popsaného incidentu ji nebil. Nevadilo mu, když se bavila s cizími muži. V minulosti řešili jeho nevěru, to už bylo dávno, v době, kdy ještě pil.

Svědce poškozená xxx u hlavního líčení využila svého práva odeprít výpověď s ohledem na skutečnost, že je manželkou obžalovaného, kdy odkázala rovněž na doporučení lékaře, že už se k věci nemá vracet. Uvedla, že trvá na všem, co popravdě vypověděla v přípravném řízení. Obhájkyně obžalovaného namítala, že svědkyně nemá zákonný důvod k tomu, aby odmítla vypovídat, pokud tomu není tak, že považuje obžalovaného za osobu blízkou. K tomu soud podotýká, že dle § 100 odst. 2 trestního řádu může svědek odeprít výpověď, pokud je manželem obžalovaného bez dalšího a tento důvod tudíž poškozené svědčí. Dle § 211 odst. 4 trestního řádu pak byla přečtena výpověď poškozené z přípravného řízení, neboť tato zde byla řádně o svém právu odeprít výpověď poučena (viz č. l. 152 spisu). Poškozená tedy v přípravném řízení vypověděla, že s manželem začala chodit, když jí bylo 20 a manželovi 18 let, brzy otěhotněla, nejprve bydleli u jejích rodičů, poté se se synem xxx přestěhovali, přičemž manžel občas pil a když pil, tak se nechoval hezky, byl agresivní, neustále ji napadal slovně, hodně žárlil, musela mockrát utíkat k rodičům, protože se bála. Většinou o víkendy začal pít, pak přišel v noci, napadal ji, musela utéct. Když vystřízlivěl, tak šla zase domů. Vždycky, když šel pít, tak se ho strašně bála, protože vždycky přišel v noci a napadal ji a obviňoval. Když v noci přišel, tak musela hned vstát, napadal ji

slovně nebo fyzicky, všelijak ji praštil, chytal pod krk. Slovně ji napadal vulgárně, byly to výslechy, ponižování. On si pořád myslel, že ho podvádí. Když měl přijít, tak se bála, co bude, chtěla, aby radši nepřišel, aby v noci nebudil děti, přála si, aby radši přišel přes den a všechno se to dělo ve dne, kdy kluci budou moci odejít. Takové jeho jednání nebylo pouze, když byl opilý. Byly dny, kdy to bylo denně, bylo období, kdy se to dělo každý týden. Když přestal pít, tak se to zlepšilo. Pak byl nějakou dobu ve vězení. Poté, co se vrátil, se narodil druhý syn xxx a když měl asi 2 – 3 roky, začalo to znovu, zase hodně pil a pak byl agresivní. S ohledem na jeho předchozí jednání se jej bála, už když věděla, že jde pít, protože věděla, co bude následovat. Z jeho fyzického napadení měla nejvýše modřiny, nikdy nebyla u lékaře, nenahlásila to na policii. Její rodiče o situaci doma věděli, protože se k nim utíkala schovat. K rodičům utíkala, když byli synové malí, třeba jednou za měsíc. Když se vrátil z léčebny, tak se to přechodně zlepšilo, to ji praštil jen výjimečně, ale psychicky to bylo horší. Nemohla se rozhodovat sama za sebe, ale pořád myslela na to, jestli mu něco nebude vadit. Taký se nebavila s lidmi, se kterými chtěla. Když si založila svůj email, obžalovaného to rozcílilo, chtěl po ní heslo, pak jí „vylískal“, řekl, že „z principu“. Ona vždy chtěla normální a fungující rodinu, a proto, když měli období, že byl obžalovaný v klidu, tak věřila, že si vše uvědomil a bude se chovat lépe. Ona v klidu po psychické stránce nebyla nikdy. Pořád měla z obžalovaného strach, čekala, co přijde, dělala vše pro to, aby mu nezavdala sebemenší důvod k roztržce. Vystupňovalo se to v prosinci 2023, kdy zase začalo obviňování z její nevěry, chtěl po ní, ať se přizná, kontroloval a zabavoval jí telefon, vyslyšchal ji k nějakým profilům, které si podle něj měla zřídit, ale nebyla to pravda, zřejmě to zřídil on sám. Vypověděla, že už nechtěla, aby nejmladší syn zažíval to, co ti starší, tedy útky z bytu, kdy obžalovaný se stavěl do pozice, že buď dostanou synové nebo ona. Kluci se o ni báli. V tom prosinci 2023 jí stále uváděl, ať se přizná, ona mu říkala, že nemá k čemu, což situaci zhoršovalo. Dělal jí nějaké účty na telefonu, nějaké profily, každý den jí vzal telefon a něco s ním dělal, pak ji obviňoval, že tam má nějaké chaty, napadal ji a vyhrožoval. Telefon jí bral, čekal na ni před prací, řval po ní, vyhrožoval jí, že ji zabije, tlačil na ni, ať se přizná. Pak ji zavezl na Kamenárku do lesa, kde ji vyslyšchal. Měla strach, protože dříve byla jeho agresivita spjata většinou s alkoholem, teď to bylo, i když byl strýzlivý. V tom prosinci byly výslechy pořád, když jej prosila, ať to nechá, vydrželo mu to tak hodinu nebo dvě, ale pak zase začal. Byla vyčerpaná. 30. 12. došlo k tomu, že za ní vešel do koupelny, měl v ruce nůžky, těma jí začal máchat kolem hlavy, chytil ji za krk, ona se bránila, žduchnul jí na umyvadlo, shodil na vanu, praštil do zad, pak se jí podařilo otevřít dveře a utéct za xxx do pokojíčku a ten pak zavolal pomoc, načež utekla k rodičům, kde se po odjezdu policistů zhroutila a otec jí odvezl na pohotovost. Obžalovaný jí také vyhrožoval, že ji připraví o syna, celou noc chodil do pokojíčku, kde s nejmladším synem spala, vyslyšchal ji, svítil na ni, aby nespala. Pak jí vyhrožoval, že ji bude muset zabít, aby měl klid. Měla strach, držela se v přítomnosti syna a věděla, že musí vyčkat do rána, kdy pro ni měl přijet její otec. Poté, co byl obžalovaný z bytu vykázan, zpočátku byli ještě u jejích rodičů, protože se syn doma bál, nechtěl jít ani do školy, měl úzkosti, vyhledala pro něj odbornou pomoc. Uvedla, že obžalovaný měl v minulosti dvě přítelkyně, ani se tím příliš netajil. Tento jí běžně neoslovoval jménem, max. jí řekl „hej“, když měl lepší náladu, volal na ni „xxx“. Vulgárně jí nadával tak jednou za týden, pak třeba tři měsíce ne. Se zbraní jí vyhrožoval jednou s nožem v ruce, to byl syn xxx malý (popsala incident, když ležela s xxx v posteli, on přišel, praštil ji pěstí do pravého ramene a paže, chtěl ji stáhnout z postele, xxx plakal, pak ji držel pod krkem, klečel na ní, chtěl jí dát hlavičku, pak vstal, máchal před ní nožem a říkal, že ji zabije. Následně začal usínat, ona popadla xxx a utíkali z bytu), pak s nůžkami v koupelně, jednou na ni vzal pásek. Uvedla, že i po vydání předběžného opatření ji obžalovaný několikrát kontaktoval, volal, psal, rovněž prostřednictvím synů se snažil, býval v autě před domem. Dále uvedla, že v současnosti už bere s xxx pouze bylinkový sirup na uklidnění a úzkosti, dále hořčík. Doktorka jí předepsala nějaká antidepresiva, ale ona je neužívá.

3. V souladu s ustanovením § 102 odst. 2 trestního řádu byl u hlavního líčení čten protokol o výsledku svědka – osoby mladší 18 let nezletilého xxx, syna obžalovaného a poškozené, z přípravného řízení, kde nezletilý po řádném poučení adekvátní jeho věku vypověděl, že tat'ka bral mamce telefon, byl na ni pořád hodně zlý a mamka ho moc prosila, ať aspoň na Štědrý den je hodný, ale tat'ka byl i na Štědrý den zlý a potom večer mamku bil a mamka se k němu šla schovat do postele. Takto se choval vícekrát, neví, kolikrát, třikrát nebo kolikrát utíkali k babičce nebo k xxx a někdy i k xxx. Na ty Vánoce, jednou když se mamka bála a ležela u něj, nemohl ani spát, byl hodně unavený a tat'ka pořád k nim chodil do pokoje a zase zpátky a jednou přišel za mamkou a řekl, že jestli mu neřekne nějakou pravdu, tak že ji zabije. Toto slyšel. Když se něco dělo, tak byl s mamkou domluvený na smluveném signálu „Volej“, který mamka zakřičí a on zavolá o pomoc, třeba xxx nebo policii. Když se dělo něco v koupelně, sice neviděl, že by tat'ka mamku bil, ale ona otevřela dveře a volala na něj to heslo, tak volal xxx. Jednou ráno taky volal dědovi, protože mamka měla na zádech otisknutou ruku. Jednou přímo viděl, že tat'ka mamku v obýváku praštil do zad, někdy i sám slyšel, jak tat'ka na mamku křičí. Když ji praštil do těch zad, utíkala se schovat k němu do pokoje, tat'ka chtěl, aby mu dal svůj telefon, ale on mu ho nedal, lehl si a telefon si dal pod sebe a pak zavola bráchům. Tat'ka vždycky přišel a pořádal na mamku, pořád jí něco říkal, ale nepamatuje si, co. On se tat'ka přímo nebojí, ale bál se o mamku. Jeho tat'ka nikdy nebil. Když se po Vánocích vrátili domů, poté, co utekli, tak museli zase z domu odejít, protože on se tam bál být, protože už tam nebyl starší bratr xxx, bál se, že když tam budou sami s mamkou a tat'ka přijde domů, že mamce něco udělá. Tat'ka vždycky sliboval, že už to mamce dělat nebude, ale nedodržel to. Bráchové se s tat'kou kvůli tomu hádali, ať mamku nechá, ale tat'ka chtěl nějakou pravdu. Mamka se pořád bála, byla vystrašená, skoro každý den. U babičky s dědou to bylo lepší, ale bála se přijít domů.
4. Svědek xxx, syn obžalovaného a poškozené, vypověděl, že soužití rodičů si pamatuje asi od svých 8 let, tat'ka v té době ještě pil, když měl kapelu. Většinou, když přišel o víkendu domů, tak na ně byl hnusný, mamku i jeho někdy fyzicky napadl. To trvalo asi do jeho 14 let, nebylo to pravidelně každý víkend, ale bylo to často. V roce 2018 měl s tat'kou konflikt a on poté doma napadl mamku. U tohoto napadení byl mladší bratr, on se to dozvěděl až další den. Když on na druhý den přišel do obýváku, byla tam krev od mamky. Brácha ji viděl celou od krve, mamka pak byla u babičky. On viděl, že měla mamka nateklý nos a rty. Tato mu k tomu sama řekla, že ji obžalovaný napadl, že přišel domů opilý. K fyzickému napadání o víkendech dále upřesnil, že šlo o facky, všichni měli vždy strach a v noci před obžalovaným utíkali k babičce. Neví, jak časté ty útoky byly. Toto bylo ještě na starém bytě, mohlo se to odehrávat tak jednou za měsíc. V novém bytě se to zlepšilo, to měl 15 – 16 let, on se ze společné domácnosti s rodiči odstěhoval v roce 2019. V prosinci 2023 k němu domů přišla mamka a říkala mu, že tat'ka se chová divně, že ji podezírá z nevěry, stále jí bere telefon, že se tam snaží najít nějaké důkazy, že jí vyhrožuje a psychicky ji deptá. On to s otcem řešil, řekl mu, že je to blbost, následně se situace vyostřila, u toho byl bratr xxx. Jemu pak asi za týden mamka volala, aby rychle přišel, že má z tat'ky strach, že jí vzal telefon. Mohlo to být kolem druhé hodiny v noci. U toho byl i xxx, který byl schovaný v pokojíčku. On vzal mamku s xxx k sobě, myslí si, že pak je bral k sobě ještě jednou. Když pro ni přišel do bytu, seděli v obýváku, tat'ka byl v klidu, mamka vynervovaná. Tat'ka se snažil něco najít v telefonu od mamky, říkal jí, aby se přiznala, stále dokola. Pak u něj spali ještě když tat'ka mamku praštil po zádech, tenkrát volali i policii. V případě, když se volala policie, přijel, mamka brečela, byla vystresovaná a vystrašená, že jí tat'ka vyhrožoval nůžkami, že ji ostříhá a pak ji v koupelně praštil někam do zad. Otec již v bytě nebyl. On vychází s oběma rodiči dobře. Když s rodiči ještě bydlel, mamka se starala hlavně o domácnost, úklidy, nákupy, obědy apod., tat'ka chodil do práce, domácnost byla v pořádku, měli doma uklizeno. Ví o tom, že otec měl kdysi mimomanželský poměr, v té době byl ještě dítě. Otec od nich na chvíli odešel, pak se zase vrátil. Vulgarismy při hádkách neslyšel. Je mu známo to, že otec v období, kdy byl vykázán ze společné domácnosti, jezdil často k domu. Toto ví jednak od

mamky, jednak tam tat'ku také viděl. Upřesnil, že do nového bytu se přestěhovali někdy v roce 2009 nebo 2010, to mu bylo okolo 15 nebo 16 let. V té době až do roku 2018, pokud je mu známo, ke konfliktům nedocházelo. V roce 2018 došlo ke zmiňovanému konfliktu, kdy doma našel krev od mamky, rozbitý stůl, otec mu poté sdělil, že matku fyzicky napadl. V období zhruba do roku 2009 chodil tat'ka pít s kapelou, cca co dva týdny, takže se hádali, někdy ji praštil, někdy ne, cca jednou měsíčně pak utíkali z bytu. Situace se zlepšila, když otec přestal s alkoholem, na nějakou dobu úplně, pak si dal příležitostně. O probíhajícím trestním řízení se s mamkou nebavil, ona o tom nechce mluvit. Nyní je na tom mamka psychicky někdy dobře, někdy zle. S otcem se bavili o tom, co se stalo, jak se choval, tento mu uváděl, že ho to mrzí. Do domácnosti k nim chodili občas přátelé rodičů, na starém bytě to byli sousedé, kteří bydleli pod nimi, také sourozenci od tat'ky, a to i do nového bytu, zhruba jednou za měsíc. Jméno xxx mu nic neříká. Po odstěhování ze společné domácnosti rodiče navštěvoval zprvu každý den, později asi dvakrát měsíčně, pak už tam nechodil tak často. Matka se k otci chovala dobře, nebyla na něho drzá, nemluvila sprostě.

5. Svědek xxx, syn obžalovaného a poškozené, vypověděl, že během dětství, když otec chodil hrát s kapelou, vždycky u toho pil alkohol, a když poté přicházel v noci domů, tak slovně a fyzicky napadal matku. Několikrát odcházeli v noci kvůli tomu k babičce s dědou. Později, asi v době, kdy měl 12 let, otec přestal pít a pak už to nebylo tak časté. S narozením mladšího bratra už to nebylo vůbec. Má za to, že události si pamatuje zhruba od školy, cca od 7 let, útěkům vždy předcházela hádka, kdy slyšel nějaký kravál, pak odcházeli k babičce s dědou. V té době viděl i útok otce na matku i známky útoku, viděl facky. Zmiňoval se o psychických útocích na matku, kdy poznal na matce, že byla ustrašená vůči otci. I když už tat'ka nepil tak jako předtím, tak vždy, když šel někam pít, tak to končilo hádkou. Mamka byla v takovém stresu pořád. V prosinci se to začalo stupňovat, otec obviňoval matku z nevěry, pořád jim dával nějaké informace z telefonu, které většinou nedávaly smysl. Chtěl po matce, aby se přiznala, pak byly nadávky, hádky, fyzické napadání. Z jeho strany probíhala stále nějaká kontrola, kde byla, jak to, že tam byla tak dlouho, sledování polohy na telefonu, to bylo skoro každý den a vygradovalo to 30. prosince, kdy byla zavolána policie. On u tohoto incidentu nebyl přítomen, ale byl k tomu pak zavolán, došlo k tomu, že tat'ka mamku napadl, jeho zavolal starší bratr. Když se dostavil do bytu, tak tam už otec nebyl a pak přijela policie. Mamka měla šrám na zádech, když ji tat'ka uhodil do zad. Byla v psychickém stavu, který odpovídal situaci. V prosinci hádky probíhaly stylem, že otec matku naháněl po bytě, chtěl, aby mu dala telefon s tím, že ona není nijak zvlášť zručná s telefonem. Byl přítomen tomu, když otec chytil mamku za čelist, nějak s ní lomcoval, dokonce na ni plival. Když byl přítomen, říkal tat'kovi, aby toho nechal. Stále dokola mu to opakovali, aby toho nechal, že je to trestné. Když tam nebyl, tak mamka neměla jinou možnost než zavolat policii. Když se mamku snažil bránit, bylo mu řečeno, že to není jeho věc, ať se o to nestará. Matka je submisivní, otec je opak. Při hádkách padaly vulgarismy, on slyšel telefonáty, kdy probíhaly nadávky a výhrůžky, slyšel, jak otec říká „Nevracej se domů, nebo tě zabiju“. Co se týče nadávek, pamatuje si ve spojitosti s nevěrou, že jí otec uváděl, že je kurva. Matka mimomanželský poměr neměla. Otec poměr s jinou ženou měl. Otec disponoval matčíným telefonem i proti její vůli, matka musela telefon odevzdat, když ho chtěla zpátky, nechtěl jí ho dát. Otec psal matčíným jménem lidem. V roce 2018, když u nich spala jeho přítelkyně, se tat'ka vrátil v noci a on slyšel, jak se hádají. Pamatuje si, že mamce pak tekla krev, takže dostala nějaké facky, tahal ji za vlasy po zemi, pak odešel. Co se týče návštěv, za rodiči do nového bytu chodila kamarádka xxx, jinak k nim chodili babička s dědou z matčiny strany, babička s dědou z tat'kovy strany k nim nechodili, nepamatuje si, že by u nich byli. Byla u nich teta xxx, sestra otce, pamatuje si i na novém bytě, že je navštívila osoba na vozíčku, ví, že byla z Ostravy, neslyšel, že by otec matce zakazoval chodit na návštěvy, ven. Když v roce 2009 došlo ke zlepšení vztahu mezi rodiči, nedokáže říct, jestli byla matka šťastná, ale k němu a k jeho bratrovi se chovala vždy hezky, a to i k otci. Na dovolené byli s rodiči jednou, s mladším bratrem pak rodiče jezdili na výlety. On

se ze společné domácnosti odstěhoval 27. 12. 2023. Co se týče chodu domácnosti, tak 90 % bylo na mamce, zbylých 10 % na nich ostatních, babičky s domácími pracemi nepomáhaly. Po odchodu otce z domácnosti mu mamka nechtěla moc říkat, co se stalo, byla na tom psychicky velice špatně, jakékoli bavení na téma otce bylo pro ni moc složité. Ví o tom, že otec po vykazání jednou v noci klepal, že často sedával v autě na konci ulice. Pamatuje si, že při konfliktu v prosinci 2023 tat'ka mamce řekl, aby vypadla k babičce a xxx tam nechala. xxx z toho měl úplně šok, brečel.

6. Svědek xxx, otec poškozené, u hlavního líčení vypověděl, že vztah jeho dcery s obžalovaným začal někdy v roce 1991 nebo 1992 a již brzy po začátku vztahu u nich začaly vztahové problémy, kdy dcera často utíkala k nim, když došlo k nějakému napadání nebo násilí. Nikdy se jim přesně nesvěřovala s tím, co se stalo, nechtěla, aby do toho zasahovali. Většinou se to stávalo, když se obžalovaný opil, pak byl agresivní. Došlo to tak daleko, že pro ni sháněl azylový dům. Situace se neustále opakovala a dcera se k obžalovanému vždy vracela, protože on ji dokázal přemluvit. Na jedné straně jí říkal, jak ji miluje, na druhé straně jí vyhrožoval. Došlo to tak daleko, že zašel na policii, i přesto, že jej dcera žádala, aby to neřešil, že to bude horší. Na policii se snažil vyložit, co se děje, ale bylo mu řečeno, že pokud nemá dcera zranění apod., tak s tím nemohou nic dělat. On s manželkou se snažil chovat korektně, nezasahovat do konfliktů. Vše vyvrcholilo v roce 2023 před Vánocemi, kdy obžalovaný poškozenou neustále obviňoval z nějaké nevěry, podezíral ji, omezoval jí styk se známými, zasahoval jí do mobilu, manipuloval s jejím mobilem, měl ho pod kontrolou. Bylo to tak zlé, že opět utíkala jak k synovi, tak k nim. On má tu dobu jakžtakž zmapovanou, protože má z té doby záznamy různých hovorů, které stáhl z telefonu dcery, ale asi pouze dva dny, protože hrozilo, že jí obžalovaný mobil sebere a vymaže to. Tyto záznamy policii nedával, nabízel to dceři, ale ona nechtěla. On sám svědkem napadání nebyl, když obžalovaný si dával pozor, viděl však na dceři psychické dopady, kdy byla neustále zhroucená, sesypaná psychicky. Když obžalovaný přestal pít a zdálo se, že to bude dobré, tak bylo na dceři vidět, že psychicky není v pořádku. Ona se jim nesvěřovala, asi je chtěla chránit. Když obžalovaný pil a dcera k nim utíkala, již nedokáže říct tu frekvenci, mohlo to být čtyřikrát až pětkrát za rok. V prosinci, když dcera utekla nejprve k xxx, pak k nim, tak obžalovaný neustále naléhal, aby se vrátila domů. Vyvrcholilo to tak, že dcera měla jít k doktorovi, on ji měl ráno vyzvednout u nich doma a když přijel, tak dcera nebyla připravená. Otevřel mu obžalovaný a dcera zdálky volala „pomoc, pomoc, pomoc“. Obžalovaný ji nenechal celou noc spát, napadal ji. Zavolali policii. Když šel do bytu, obžalovaný mu ve vstupu nebránil, dcera byla s osmiletým vnukem v posteli. Fyzické napadení neviděl, ale byla psychicky zlomená a vnuk byl vystresovaný. Má za to, že po novém roce bylo napadení i fyzické, kdy odvezl dceru na vyšetření do nemocnice. S manželkou do domácnosti dcery chodili velice málo, spíše chodili oni k nim. Dcera k nim nejprve utíkala pouze se synem xxx, pak i s xxx. Když byli tito kluci velcí, utíkala s tím malým. S obžalovaným nehovořil o jeho chování k dceři, protože jej dcera žádala, aby do toho nezasahovali. Snažil se k němu chovat vždy korektně. On nebyl svědkem násilí, ale slyšel nahrávky z telefonu, kdy obžalovaný střídal vyhrožování, nadávky, dokonce vyhrožoval i zabitím. Dcera byla ve vztahu maximálně podřízená, snažila se vždy omlouvat všechny chyby, vždy se vracela zpátky. Řekl by, že má syndrom týrané osoby. Již před řadou let vyhledala psychiatrickou pomoc, chodila k psychiatrice do Nového Jičína, to z nějakého důvodu přerušila a po těch událostech je znovu v psychiatrické péči. Ví, že obžalovaný měl mimomanželský poměr, odešel za milenkou na Vánoce. Mohlo to být cca před 15 lety. Klidnější období ve vztahu bylo, když obžalovaný přestal pít, vypadalo to nadějně, domnívali se, že to bude dobré, ale na dceři bylo vidět, že to dobré není, dcera se mu psychicky nelíbila ani v tomto období, ale nesvěřovala se jim. Byla neustále unavená, vystresovaná. Nahrávka z telefonu dcery, kterou stáhl, byla nahrávka z 19. 12., 20. 12. a 21. 12. 2023. Byly tam věci, které byly velice vážné, proto si to zřejmě nahrávala. Neboť jí obžalovaný manipuloval s telefonem, on jí řekl, aby si to stáhla, následně stáhl hovory on. Dcera měla přátele, ale když byla s obžalovaným, tak se to strašně omezilo.

7. Dále byly u hlavního líčení slyšeny jako svědci příbuzní obžalovaného, a to matka xxx, bratr xxx a sestry xxx a xxx. Tito vypovídali v zásadě obdobně, tedy že manželství obžalovaného s poškozenou považovali za standardní, žádných větších problémů si nevšimli, neregistrovali ze strany obžalovaného ani fyzické, ani psychické násilí. O tomto se jim nezmínili ani synové obžalovaného a poškozené. Vídali se zejména u nich na zahradě. Obžalovaný chodil do práce, poškozená se starala o domácnost. Nikdo si na nic nestěžoval. xxx hodnotila svého syna jako oblíbeného člověka, co má hodně kamarádů, uváděla, že ví o tom, že poškozená si našla známost a tím to vše začalo. Dále uváděla, že poškozená nerada vařila a byla nepořádná. Následně se dozvěděla o vykázání, obžalovaný jej dodržoval, poškozená nikoli, volala mu. Poškozenou hodnotila jako tichou. Obžalovaný je dobrý člověk, nikdy by nikomu neublížil. xxx uvedl, že se moc nenavštěvovali, měl pocit, že jsou v souladu, dobře se doplňovali. Když se dozvěděl, že se něco děje, byl zaskočený, protože poškozená obžalovaného vždy hájila, vždy za ním stála. Poškozená, co ji znal, byla obžalovanému oddanou ženou, když mu obžalovaný říkal, že mu měla být nevěrná, řekl mu, že tomu nevěří. Poškozenou hodnotil jako tichou osobu, obžalovaného jako komunikativnějšího. Rovněž xxx si v manželství obžalovaného s poškozenou ničeho závažného nevšimla, ona se švagrovou pracovala v technických službách, tato jí nikdy nic neřekla, pouze si stěžovala, že je bratr lenivý. Rovněž ona hodnotila poškozenou jako introvertní, obžalovaného spíše jako extrovertního. Jejich manželství hodnotila jako harmonické až do prosince 2023, kdy od matky dostala informaci, že se chce poškozená s obžalovaným rozvést. Poté ví, že byl obžalovaný vykázan. Ví, že obžalovaný podezíral poškozenou z nevěry, ona si ale myslí, že poškozená není a nikdy nebyla takový typ, toto se snažila obžalovanému vyvrátit. Konečně i xxx hodnotila jejich manželský a rodinný život jako normální, vážné problémy neměli, tyto se v rodině neřešily. Náhodně (od jejich syna xxx) se dozvěděla, že se rozvádí. Ona se nepídila po tom, co se u nich doma mělo stát. Svého bratra obžalovaného hodnotila jako klidného a soucitného člověka. Pripustila, že v minulosti měl problémy s alkoholem. Podle ní měla větší slovo v domácnosti poškozená, například i co se týče peněz. Tato se starala o domácnost, obžalovaný chodil do práce. Ví, že měl v minulosti mimomanželský vztah.
8. Svědek xxx u hlavního líčení vypověděl, že asi před rokem pracoval v domově se zvláštním režimem s poškozenou, nijak zvlášť se neznali, spíše jen kolegiálně, viděli se asi třikrát nebo čtyřikrát do měsíce. Co se týká jejího vztahu mimo práci, o tom moc neví, protože byla zamlklá a uzavřená. Stalo se, že mu přišla na WhatsApp zpráva od poškozené ve smyslu „Co děláš?“, na zprávu neodpověděl, protože byl ve službě, následně měl nepřijatý hovor, tak ze svého telefonu zavola, přičemž někdo hovor přijal, ale bylo ticho. Potom přišla zpráva, že nemůže mluvit a jemu to začalo být divné. Zvláštní konverzace pokračovala, on na to příliš nereagoval a pak mu přišla zpráva, že má poslat fotku. To bylo celé, následně za ním přišla poškozená s tím, že se mu omlouvá, že jí partner vzal telefon a vypisoval, že ona neví, co. Blíže to nerozvíjela, jen se mu omlouvala. On nikdy nebyl u toho, že by poškozená byla ze strany svého manžela nějak konfrontována, až do předmětné události. Uváděla, že to doma nemá lehké, ale nijak to nerozebírali, nebyli si nijak blízcí. Obžalovaného v životě neviděl. Poškozená mu připadala taková unavená, jako nemocná. Na poškozené žádné zranění neviděl, tato měla spíše různé bolesti, např. ruky, on se na to neptal blíže. Slyšel rozhovor kolegyn z práce a nabyl dojmu, že to u poškozené neklape. Mimo službu nikdy nebyli v kontaktu.
9. Svědkyně xxx, kamarádka poškozené, vypověděla, že tuto zná od dětství, je to její spolužačka a kamarádka. Obžalovaného zná od doby, kdy s ním poškozená začala chodit. Zpočátku byli oba její dobří kamarádi, pak byl obžalovaný ve vězení, s xxx probírala tu situaci, jestli by nebylo lepší, aby od něj odešla, o tom poškozená nechťela ani slyšet, chtěla na něj čekat. Ona nebyla nikdy svědkem, že by ji obžalovaný napadal nebo slovně urážel, toto jí poškozená uváděla až později, že fyzické napadání tam bylo, když byl obžalovaný opilý. Tato se musela sebrat s dětmi a utéct k rodičům.

Ona je navštěvovala, když se někdy bavila s xxx o samotě, tak se jí svěřil, že mu alkohol dělá špatně, že je agresivní, že ho to chování mrzí a že by chtěl přestat pít a soužití zlepšit. Poté se jí zdálo, že alkohol přestal požívat, že se vztahy zlepšily. Před ní se obžalovaný choval slušně. Bylo vidět, že je velmi žárlivý a že se ho xxx bojí. Ona měla pocit, že poškozená žije pořád v nějakém strachu, v nějaké psychické tísní. Když čekali třetí dítě xxx, tak se jí zdálo, že se to zlepšilo úplně, jezdili na výlety, dovolenou. Po mateřské si poškozená našla práci v domově důchodců a svědkyně má za to, že tam nastal nějaký zlom v chování obžalovaného. Začal ještě více žárlit, protože poškozená přicházela do styku s kolegy. Ona občas jela s poškozenou autobusem do Nového Jičína, kdy poškozená byla strašně špatná, říkala jí, že s obžalovaným se něco děje, že neví, co má dělat, že se k ní chová strašně, přičemž vypadala špatně, brečela. Konkrétně uváděla, že dělá žárlivé scény, podezírá ji, že má milence. Říkala, že se to nedá vydržet. Jezdili spolu nějakou dobu a poškozená uváděla, že se to stupňuje. Řekla svědkyni, že se obžalovaný nějak propojil přes telefon do účtu do Facebooku, že ji kontroloval. Když před Vánocemi navštívila obžalovaného a poškozenou, poznala, že se něco děje, ani jeden nemluví. Mezi svátky si volaly a poškozená uváděla, že se to stupňuje pořád víc, že musela utíkat k rodičům, že ji nějak napadl v koupelně, útočil na ni nůžkami, a tatínek ji pak musel odvézt na pohotovost. Znovu spolu mluvily na Silvestra, kdy poškozená opět uváděla, že je to horší a horší, pořád brečela. Následně jí telefon nezvedala, ale vzápětí jí přišel hovor od obžalovaného, který nezvedla. Když spolu mluvily následně, uváděla jí, že je s obžalovaným domluvená, že přijde pro xxx, že má hrozný strach. Ona jí řekla, že jí může kdykoli zavolat. Následně 2. 1. jí přišla od poškozené SMS, že je v nemocnici, aby za ní přišla, kdy jí následně vyprávěla, že když se obžalovaný vrátil z ohňostroje, útoky se stupňovaly, spíše ty psychické, že musela utéct k synovi do postele, měla strach, že ji zabije, protože jí vyhrožoval, že ji zabije, že do rána přechkala u xxx v posteli a ráno přijel její otec, který pak asi zavolal policii nebo sanitku. Poškozená vypadala velice špatně. Ona poškozené věřila, protože tato byla opravdu zhroucená. Svědkyně věděla, že situace není ideální, že se poškozená vše snažila udržovat kvůli dětem, ale stejně byla v šoku z toho, že by byl schopen takových věcí. Poškozená byla v mládí veselá, ráda se bavila, když pak následně s ní chtěla někam zajít na kafe, tak jí uvedla, že nemůže, že by jí obžalovaný zabil. Poškozená se po dobu toho vztahu čím dál více přizpůsobovala a byla taková „ušlápnutější“. Po dobu trvání manželství spolu nikam nechodili, to nepřicházelo v úvahu, xxx by doma měla scény, proto ona vždy přišla na kafe k nim. Když byla u nich, byl u toho většinou i obžalovaný. Neví o tom, že by měla poškozená důvěrnější kamarádku než ji. To, že je obžalovaný žárlivý, poznala z jeho chování. Bylo to patrné při každém rozhovoru, kdy u nich byla. xxx věci nedramatizuje, vždy se spíš snažila ututlat. Když se to stalo na ty Vánoce, tak to z ní spadlo, ona už nemohla dál, tak to vše řekla. Nemyslí si, že by poškozená někdy zavdala příčinu k žárlivosti. Obžalovaný žárlil i na to, co bylo před dobou, než spolu začali chodit, toto jí předhazoval. Nyní s poškozenou v kontaktu moc nejsou, na Vánoce ji byla navštívit, občas si volají. Od incidentu s obžalovaným si volaly skoro každý den, byla na tom opravdu špatně. Pokud u ní byla na Vánoce 2024, už byla v lepším stavu. Myslí si, že nyní nabyla svobodu, začíná žít, začala se oblékat, malovat, chodit v sukni, toto by jí obžalovaný nedovolil. Obžalovaný jí uváděl, že má občas nějakou milenkou, protože doma nemá to, co by chtěl. Neví konkrétně, v které době to bylo. On to bral jako normální věc.

10. U hlavního líčení byly rovněž slyšeni znalci Prof. MUDr. Ladislav Hosák, Ph.D. a Mgr. Michaela Bondy, kteří ve věci vypracovali znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie ohledně poškozené, přičemž u hlavního líčení oba znalci odkázali na písemné závěry svých znaleckých posudků, kde konstatovali, že poškozená netrpí žádnou duševní poruchou ve smyslu nemoci, která by měla vliv na její schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. Nebyly u ní zjištěny poruchy myšlení, které by signalizovaly přítomnost nebo rozvoj některé z poruch psychotických. Znalci konstatovali, že během celého posuzovaného

období byla u poškozené přítomna duševní porucha – porucha přizpůsobení od roku 1994 dosud, akutní reakce na stres v návaznosti na den 30. 12. 2023 a posttraumatická stresová porucha od července 2024 dosud, kdy všechny přímo souvisely s jednáním obžalovaného vůči poškozené. Kvalita jejího života byla v této souvislosti podstatně snížena, poškozená byla jednáním obžalovaného psychotraumatizována. Kromě úzkostí a depresí se u poškozené projevovaly poruchy spánku, noční můry, nechutenství s úbytkem na váze. Zhoršilo se její sociální a společenské fungování, nebyla schopna chodit do práce, narušily se její interpersonální vztahy. U poškozené nebyly shledány sklony ke zkreslování informací ve vztahu k prověřované věci. Ve vztahu k předmětné události podává poškozená výpověď, která nese známky autentičnosti, reprodukce prožitých událostí je snižována prokázaným syndromem týrané osoby a stockholmským syndromem. Znalce neshledala u poškozené snahy účelově manipulovat s údaji, rozšiřovat či blokovat je, popř. účelově zvýrazňovat skutečnosti ve prospěch vlastní verze, neshledala známky mechanické reprodukce smyšlené naučené verze. Poškozená je osobou submisivní, podřidivou, ochotnou vycházet druhým vstříc až za hranice svého zdraví, a to ve veškerých svých vztazích. U hlavního líčení dále znalkyně Mgr. Michaela Bondy doplnila, že pokud zmiňovala, že specifická věrohodnost poškozené je snižována projevem Stockholmského syndromu a minimalizací následků, tak laicky to znamená, že toho o vztahovém násilí řekne spíše méně než více, má tendenci to znevažovat. Poškozená je osobnostním nastavením introvertovaná, submisivní, nevyužívá plně svou intelektovou kapacitu, přičemž multifaktoriální psychotraumatizace, která je podpořena i diagnózou Prof. Hosáka jako posttraumatická stresová porucha, nevznikne jenom na tomto osobnostním podkladu, kdy ona neprožívala žádný jiný stres než vztahový stres, takže z hlediska psychologického je traumatizace poškozené navazována na vztahový stres, vztahové násilí. Poškozená toto prožívala jako masivní diskomfort po celou dobu, tedy desítky let, prožívala ji jako chronickou bolest, na kterou se na jednu stranu adaptuje, ale na druhou stranu chronicita té bolesti např. způsobila to, že není schopnost svůj nadprůměrný intelektový potenciál používat pro sebe, používá ho jen na adaptaci na tuto bolest. Například není schopna pracovat v adekvátním pracovním zařazení. Znalec Prof. MUDr. Ladislav Hosák, Ph.D. pak u hlavního líčení doplnil, že to, co prožívala poškozená, lze označit za psychickou bolest, nicméně toto není odborný pojem, je to pojem, který se používá při odškodňování. On není znalcem v tomto oboru, nicméně dle něj u poškozené to velice kolísalo, pokud se jedná o dramatické události konce roku 2023 a počátku roku 2024, tam by to bylo možno ohodnotit bodem 10 jako nejvyšší bolest, pokud se domnívala, že přijde o život. K příčinám vzniku poruchy přizpůsobení znalec odkázal opětovně na písemné vyhotovení znaleckého posudku, kdy pod bodem 8 v odpovědích na kladené otázky uvedl, že všechny tři duševní poruchy poškozené jsou důsledkem jednání obžalovaného, i když v letech 2012 – 2014 a v roce 2019 a 2020 je jako příčina poruchy přizpůsobení uváděna také pracovní problematika, případně drobnější životní starosti. Dále uvedl, že v době znaleckého vyšetření byly u poškozené následky tak, jak byly popsány ve znaleckém posudku, s tím, že pokud nebude docházet k další psychotraumatizaci, je dobrá prognóza, že během několika málo let duševní poruchy odezní. Trvalé následky nepředpokládá.

Ve věci byly provedeny rovněž listinné důkazy, a to lékařské zprávy z Nemocnice Agel v Novém Jičíně na č. l. 48 – 49 ohledně poškozené, jednak ze dne 30. 12. 2023 a 2. 1. 2024 a 26. 1. 2024, čili navazující na události ze dne 30. 12. 2023 s diagnózou zhmoždění dolní části zad a páneve, hyperventilace s možným spolupodílem akutní stresové reakce. Lékařská zpráva založená na č. l. 52 je pak výpisem ze zdravotní dokumentace od obvodní lékařky. Tato pak ve vyjádření pro policii ve zprávě na č. l. 112 uvedla, že za dobu, co je poškozená v její péči, na ní nepozorovala známky nasvědčující týrání ani ji neošetřila pro různé zranění. Po dobu registrace se převážně léčila pro chronické bolesti zad. V lékařských zprávách ze dne 26. 7. 2024 a 6. 8. 2024 tato lékařka odkazuje i na zprávy psychiatrické ambulance, která konstatovala dlouhodobé poruchy spánku, masivní

úzkosti s panickými atakami, posttraumatickou stresovou poruchu, smíšenou depresivní a úzkostnou poruchu s panickými atakami. V lékařské zprávě CNS – Centrum Třinec s. r. o. ze dne 10. 7. 2024 jsou u poškozené konstatovány diagnózy posttraumatická stresová porucha, smíšená úzkostná a depresivní porucha a panická porucha s tím, že stav je chronický a očekává se dlouhodobé trvání. Z lékařské zprávy Psychiatrické nemocnice v Opavě se podává, že obžalovaný zde byl hospitalizován jedinkrát od 29. 1. do 4. 2. 2023 kvůli problémům s alkoholem. Ve spise jsou rovněž založeny fotografie zranění poškozené, a to otisk ruky na hýždí. Z fotodokumentace elektronické komunikace mezi poškozenou a obžalovaným na č. l. 63 – 101 je patrné, že obžalovaný poškozenou neustále podezírá, že komunikuje s dalšími osobami přes sociální sítě, pak se jí na jiných místech omlouvá za své chování. Ve spise jsou rovněž založena usnesení zdejšího soudu, a to ze dne 9. 1. 2024 č. j. 8 Nc 350/2024-14 a ze dne 2. 7. 2024, č. j. 4 Nt 2100/2024-15 kterými bylo obžalovanému uloženo zdržet se vstupu do bytu do bytu č. 3 na ul. Obránců míru 1050/4 v Kopřivnici, setkávání se a navazování kontaktu jak s poškozenou, tak s nezletilým xxx, včetně nežádoucího sledování a obtěžování.

Ze zprávy Městského úřadu v Kopřivnici, odboru sociálních věcí a zdravotnictví bylo zjištěno, že do 2. 1. 2024, kdy bylo na toto oddělení doručeno oznámení PČR, neměl OSPOD o rodině žádné negativní informace. Na základě oznámení byl nezletilý xxx vyhodnocen jako dítě ohrožené podle § 6 zákona č. 359/1990 Sb., matka začala spolupracovat s intervenčním centrem v Ostravě a podala k Okresnímu soudu v Novém Jičíně návrh na úpravu péče a výživného na dobu před i po rozvodu manželství rodičů, vyhledala pro sebe i syna odbornou pomoc (v Centru sociálních služeb v Novém Jičíně). K důkazu byl rovněž proveden přepis konverzace poškozené s obžalovaným, který doložil do spisu otec poškozené, tak jak o ní vypovídal jako svědek, jedná se o konverzaci ze dne 19. 12. 2023, ze které se opětovně podává, že obžalovaný podezíral poškozenou z nevěry, poškozená opakovaně uvádí, že se jej bojí. Řeší spolu i společné finance. Obhájkyň obžalovaného založila do spisu fotokopii konverzací poškozené s obžalovaným, z některých fotografií se pak podává, že se jedná o konverzaci z roku 2020, někdy z roku 2022, popřípadě z roku 2023 včetně fotografií, někde není vůbec zřejmé, z jakého období pochází.

11. Soud dále upustil od výslechu svědkyně xxx, když tato se opakovaně omluvila z hlavního líčení a soud již nechtěl toto protahovat, když z její výpovědi by nevyplynuly žádné nové okolnosti (tak jak se soud seznámil s její výpovědí z přípravného řízení na č. l. 213 – 216 spisu). Ze stejného důvodu byl jako nadbytečný zamítnut návrh na doplnění dokazování zmocněnce ve vztahu ke znaleckému posudku na bodové ohodnocení duševní bolesti, když soud měl dostatek podkladů pro rozhodnutí jak ve věci samé, tak ohledně náhrady nemajetkové újmy. Rovněž tak návrh obhájkyň na vypracování revizního znaleckého posudku z odvětví zdravotnictví, oboru klinická psychologie na poškozenou s ohledem na to, že znalkyně Mgr. Bondy má pozastavenou znaleckou činnost z důvodu trestního stíhání a dále s poukazem na obsahové nedostatky, kdy této nebyl předložen aktuální spisový materiál s výslechy svědků, byl zamítnut z toho důvodu, že v době vypracování znaleckého posudku měla znalkyně Mgr. Bondy znalecké oprávnění, následně jí byla skutečně znalecká činnost pozastavena z důvodu trestního stíhání, které však, jak si soud ověřil, nesouvisí jak se znaleckou činností, tak s nyní projednávanou věcí, a při jejím výslechu u hlavního líčení dne 10. 10. 2025 tuto přibral jako znalkyni ad hoc, tedy jí vzal do slibu a až následně ji jako znalkyni poučil. Rovněž tak skutečnost, že znalkyně nebyla seznámena s výpověďmi svědků u hlavního líčení, soud nepovažuje za překážku, když ti vypovídali shodně jako v přípravném řízení, nedošlo tedy k žádným změnám výpovědí, aby bylo třeba znalkyni s těmito seznámit. Rovněž tak znalecký posudek na obžalovaného, tak jak bylo dále navrhováno obhajobou, soud považuje za nadbytečný s ohledem na rozsáhlé provedené dokazování ve věci, stejně tak jako výslech svědkyně xxx k soužití obžalovaného s poškozenou, když takovýchto svědků bylo slyšeno mnoho.

12. Po provedeném hlavním líčení má soud tedy za zjištěný a prokázaný skutkový stav tak, jak je popsán ve skutkové větě rozsudku. Obžalovaný svou vinu popírá s výjimkou napadení v závěru roku 2023. Připustil, že v minulosti měl problémy s alkoholem, přestal s tím v době, kdy byl nejstarší syn ještě malý. V prosinci 2023 pojal podezření, že je mu manželka nevěrná, když ji s tím konfrontoval, ztropila hysterickou scénu, vyústilo to v to, že ji napadl. Pokud vzal nůžky a říkal, že ji ostříhá, nemyslel to vážně. Vzájemně se žduchali, on ji udeřil do boku, krom tohoto incidentu ji v minulosti nebil, neponižoval, vulgárně jí nenadával. Ze svého jednání je však obžalovaný jednoznačně usvědčován výpověďmi jak poškozené, která podrobně popsala průběh dlouholetého soužití, tak jak je uvedeno výše, přičemž tato výpověď je podporována svědeckými výpověďmi jak společných synů obžalovaného a poškozené xxx, xxx a xxx, tak výpověďmi blízké kamarádky poškozené a otce poškozené. Synové se podrobně vyjádřili k průběhu soužití rodičů v časových obdobích, jak si toto pamatovali, tak jak jsou jejich výpovědi podrobně rozepsány výše. Je třeba konstatovat, že tito nemají s obžalovaným negativní vztah a v žádném případě tedy nelze usuzovat na to, že by tomuto chtěli uškodit a že by jejich výpovědi byly v tomto směru zkreslené. Je zjevné, že tito se popravdě vyjádřili k soužití svých rodičů tak, jak jej vnímali. Rovněž otec poškozené, byť vypovídal, že se jim poškozená blíže nesvěřovala a nechtěla, aby do jejich soužití zasahovali, vypovídal v tom směru, že poškozená k nim opakovaně s dětmi utíkala, že se jí dokonce snažil najít azylový dům či věc řešit na policii, ale neúspěšně. Bylo zjevné, že situaci v rodině strádá, cítí se bezmocný, že nemůže pomoci své dceři, přesto s obžalovaným zachovával korektní vztahy. Pokud se jedná o další slyšené svědky, příbuzné obžalovaného, pak tito se s poškozenou potkávali zejména na společných rodinných akcích, čili nežili s ní a obžalovaným ve společné domácnosti a vzhledem k tomu, že se poškozená nesvěřovala ani vlastním rodičům, je zcela pochopitelné, že tito nebyli o faktické situaci v rodině informováni. Pokud xxx vypovíдала v tom smyslu, že poškozená řádně nevedla domácnost a musela jí chodit pomáhat, toto nepotvrzuje ani jeden z dospělých synů poškozené. Svědek xxx se vyjádřil k osobě poškozené, kterou vnímal jako introvertní s tím, že se s ní moc nebavil, popsal situaci, kdy mu přišly z jejího telefonu zvláštní SMS zprávy, které následně poškozená omlouvala, že toto napsal manžel. Svědkyně xxx, kamarádka poškozené, pak podrobně popsala, jak se osobnost poškozené měnila v manželství s obžalovaným ze zprvu veselé na uzavřenou a v poslední fázi (prosinec 2023) až ustrašenou, zlomenou ženu. Tato svědkyně vypověděla i to, že se jí obžalovaný přiznal k tomu, že pod vlivem alkoholu se nechová dobře k poškozené, chtěl by to změnit. Svědkyně docházela de facto jako jediná i do domácnosti obžalovaného a poškozené, a byť se jednalo o kamarádku poškozené, soud neshledal, že by její výpověď byla neobjektivní a nezaznamenal žádné snahy obžalovaného poškodit. V zásadě všichni svědci pak popisovali poškozenou jako osobu introvertní, s čímž korespondují i závěry znaleckého posudku a výpovědi znalců, ohledně kterých nemá soud pochybnosti, tak jak rozvedl výše. Soud neshledal ve výpovědi poškozené žádné nesrovnalosti, natož zásadní, tak jak o nich hovořila obhajoba v závěrečné řeči, která dále poukazovala na to, že neexistuje žádný objektivní důkaz, např. lékařské zprávy, oznámení soudů, záznamy orgánu sociálně právní ochrany dětí apod. ohledně dlouhodobosti a pravidelnosti jednání obžalovaného. Je zcela zjevné, že poškozená se po celou dobu společného soužití snažila zachovat v rámci možností normální chod rodiny, k obžalovanému se opakovaně vracela, když uvěřila jeho slibům, že se situace už nebude opakovat. Nesvěřovala se ani rodičům, natož pak příbuzným obžalovaného či jiným lidem, až v závěru, když už pro ni byla situace neúnosná kamarádce xxx. Zcela to koresponduje s tím, jak byla její osobnost charakterizována i ve znaleckém posudku i s tím, jak poukazovala obhajoba, že poškozená nadále komunikuje s obžalovaným, řeší s ním výchovné problémy ohledně syna apod. Toto jen dokladuje skutečnost, že nechová vůči obžalovanému zášť a v zájmu nezletilého xxx je s tímto schopna i nadále komunikovat. Je třeba říci, že obžalovaný po celou dobu soužití těchto vlastností poškozené zneužíval a choval se k ní zcela nepřipustným způsobem, spoléhaje na to, že tato věc nebude řešit ani s policií, ani s orgány sociálně právní ochrany dětí ani s kýmkoli jiným. Vždy mu odpustí,

uvěří a on bude moci ve svém zavrženíhodném jednání k poškozené pokračovat. To, že tím argumentuje i nyní, je jenom dokladem jeho osobnostního nastavení, absolutního nedostatku náhledu a sebereflexe. Krom věrohodných svědeckých výpovědí poškozené, synů, otce a kamarádky poškozené pak jednání obžalovaného prokazují i provedené listinné důkazy, zejména lékařské zprávy a fotodokumentace ve vztahu k napadení ze dne 30. 12., dále fotodokumentace elektronické komunikace na č. l. 63-101. Pokud obhájkyň argumentuje jí založenou fotokopii konverzací z různých časových období, dokazujících dle ní normální fungování rodiny, pak ano, poškozená, jak již soud konstatoval výše, se o toto po celou dobu snažila, v žádném případě to však není důkazem o nevině obžalovaného. Provedeným dokazováním je naopak vina obžalovaného jednoznačně prokázána, neboť tyto tvoří ucelený logický celek a je tedy třeba konstatovat, že obžalovaný svým jednáním popsáním ve skutkové větě rozsudku beze zbytku naplnil skutkovou podstatu zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) trestního zákoníku, ale i přečinu ohrožování výchovy dle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, když se týrání poškozené dopouštěl před svými dětmi, z nichž jedno je stále nezletilé, díky čemuž si tyto mohly osvojit špatné vzorce chování v rámci partnerských vztahů. Jednání obžalovaného vůči poškozené bylo v průběhu tohoto období různé intenzity, odehrávalo jak ve fyzické, ale především v psychické rovině, když poškozenou podezíral z domnělé nevěry, vyslýchal ji, vyhrožoval jí ublížením na zdraví, pokud se mu k nevěře nepřizná, omezoval ji v kontaktech s přáteli, kontroloval jí mobilní telefon, což poškozená v kombinaci s jeho agresivním fyzickým napadáním vnímala jako ubíjející a ponižující. Ve spojení s extrémně dlouhou dobou takového zacházení obžalovaného s poškozenou toto vykazuje znaky těžkého příkoří coby základního znaku týrání. Uvedené jednání je navíc nutno označit jako bezohledné, přičemž míra bezohlednosti patří mezi další z určujících znaků týrání. Pod právní pojem týrání je nutno podřadit zlé nakládání s jinou osobou, vyznačující se především vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, kdy jednotlivé dílčí akty takového jednání nemusí být nutně příliš závažné, ale podstatné je, aby vyššího stupně hrubosti a bezcitnosti dosahovaly v kontextu konkrétních okolností, za nichž k nim dochází, svou povahou, návazností, opakováním, stupňováním a charakterem vzájemného vztahu mezi pachatelem a týranou osobou. V daném případě byla poškozená vystavena takovémuto jednání obžalovaného ještě před započítím v obžalobě popsání skutku, kdy jeho počátek musel být určen dnem, kdy nabyla účinnosti novela trestního zákona, která zavedla trestní odpovědnost předmětného jednání. Nicméně ve shodě se státní zástupkyní je třeba poukázat na závěry nálezu Ústavního soudu II. 1689/2025, dle nichž při posuzování této trestní věci nelze ignorovat ani jednání obžalovaného, jemuž byla poškozená vystavena ještě před tímto datem, jelikož tyto mohly mít význam ať už z hlediska způsobu spáchání nebo z hlediska způsobených následků. Vliv událostí časově předcházejících stíhanému skutku je významný, neboť šlo o určité zkušenosti poškozené týkající se obžalovaného, který ji v souvislosti s nadměrným požíváním alkoholu napadal častěji, což vedlo k tomu, že u poškozené tyto útoky vyvolávaly silnou obavu z jejich opakování, takže neměla odvahu projevit svůj nesouhlas s vůlí obžalovaného, tedy obžalovaný si již před započítím skutku vytvořil podmínky pro to, aby mu k ovládnutí poškozené postačily i méně intenzivní formy nátlaku, aby tuto udržoval ve strachu a podřízeném postavení. Znalci shledali u poškozené existenci syndromu týrané osoby a stockholmský syndrom, což jen dokládá, že se obžalovaný vůči ní dopouštěl jednání, které dalece překročilo rámcem běžného a obvyklého narušení partnerských vztahů a naplnilo skutkovou podstatu trestného činu. Tímto jednáním v přítomnosti svých synů, z nichž jeden je ještě stále nezletilý, pak obžalovaný významným způsobem narušil povinnosti plynoucí z rodičovské zodpovědnosti a došlo k ohrožení rozumového, citového i mravního vývoje dítěte. Tento závěr soudu nemůže nijak ovlivnit to, že nezletilý údajně deklaruje pozitivní vztah k otci, chce se s ním vídat, když toto opět jen prokazuje nadměrnou tolerantní přístup poškozené, která zjevně nezletilého proti otci nijak nenabádá. To, že se jednání otce na nezletilém negativně projevilo, je dokládáno jak výpovědí samotného nezletilého, tak výpověďmi dalších

svědků, zejména tedy poškozené a synů xxx a xxx, přičemž je třeba konstatovat, že toto musí být zřejmé každému zdravě myslícímu člověku, že pokud dítě zažívá v domácnosti to, co nezletilý xxx, který má s matkou dokonce domluvený signál „volej“, se na jeho psychice významně podepíše.

13. Jen na okraj soud ještě doplňuje, že pokud obhájkyňe k výsledku nezletilého namítala, že nebyl procesně způsobilý, aby byl proveden dle § 102 odst. 2 trestního řádu (zejména s ohledem na to, že nezletilý nebyl řádně poučen, a dále s ohledem na kolizi zájmu a postavení nezletilého, kterému měl být ustanoven opatrovník, případně zmocněnec z řad advokátů, přičemž i pokládané otázky byly návodné), že v případě ohrožování výchovy nezletilý nebyl nezletilý poškozeným v hmotně právním smyslu, tedy mu nebylo nutné ustanovovat opatrovníka, přičemž samotný výsledek nezletilého byl dle soudu proveden v souladu se zákonem včetně poučení adekvátního věku, tak aby toto nezletilý skutečně pochopil, když doslovná citace zákonného poučení v případě takto starých dětí postrádá smysl, neboť ji nejsou schopny pochopit. Výsledek nezletilých dětí je obecně obtížný, je třeba k němu přistupovat obezřetně a citlivě tak, aby nezletilé děti nebyly tímto poškozeny (samozřejmě nad rámec toho, čeho se na nezletilém dopustil svým jednáním obžalovaný), přičemž u výsledku nezletilého xxx byla přítomna mj. pracovnice OSPOD a koneckonců ani obhájce obžalovaného nic stran položených otázek nenamítal.
14. Při úvahách o druhu a výměře trestu vycházel soud z ustanovení § 37 – 39 trestního zákoníku. Trest pak soud ukládal úhrnný dle ustanovení § 199 odst. 2 trestního zákoníku, jakožto přísněji trestného, tedy v rámci zákonné trestní sazby od 2 – 8 let. Obžalovanému přitěžovalo, že spáchal více trestných činů, navíc naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí hned ve dvou znacích, kdy jednak svým jednáním způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví, a jednak páchal takový čin po delší dobu, v daném případě po extrémně dlouhou dobu, která pak započala ještě před jejím vymezením ve skutkové větě rozsudku. Za této situace při absenci jakéhokoli náhledu obžalovaného, natož pak lítosti nad spácháním takového trestného činu, se zohledněním vysoké společenské škodlivosti jeho jednání a dopadům na poškozenou a děti nelze jinak než ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody, a to i za situace, kdy se na obžalovaného hledí jako by nebyl trestán (ke čtyřem záznamům v opise rejstříku trestů již nelze přihlížet). S ohledem na určitý časový odstup od spáchání činnosti, pak soud považuje za adekvátní trest odnětí svobody ve výměře 3 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
15. Co se týče výroku o náhradě škody a nemajetkové újme, pak k trestnímu řízení se řádně a včas připojila RBP zdravotní pojišťovna s částkou 15 936 za léčbu poškozené, tuto částku řádně vyčíslila a doložila a soud jí tedy přiznal náhradu v požadované výši. Poškozená xxx se pak připojila s částkou 1 000 000 Kč jako satisfakcí za zásah do osobnostních práv, přičemž výši odůvodnila jednak délkou trvání jednání ze strany obžalovaného, závažností jeho jednání, jeho postoji k jednání a nulovou sebereflexí, jakož závažnými následkům na straně její i celé rodiny, zejména nezletilého xxx poškozené z oboru psychiatrie za účelem stanovení bolestného za utrpenou duševní bolest a za účelem stanovení trvalých následků. Soud pak dospěl k názoru, že ze spisového materiálu má k dispozici potřebné doklady k tomu, aby mohl o nemajetkové újme rozhodnout bez dalšího dokazování a průtahů s tím spojených, přičemž se jednalo zejména o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie a na něj navazující výsledky znalců u hlavního líčení, který zevrubně prokazuje duševní útrapy a negativní následky u poškozené, zejména vznik poruchy přizpůsobení od roku 1994 dosud, akutní reakce na stres vždy po dobu několika hodin po incidentech dnech 30. 12. 2023 a 1. – 2. 1. 2024 a posttraumatické stresové poruchy od července 2024 doposud. Součástí znaleckého posudku je i výpis ze záznamů psychiatrické ambulance MUDr. Dagmar Mikeskové, z čehož je zřejmé, že poškozená byla nucena vyhledat psychiatrickou pomoc, kdy v péči ambulance je evidována od 8. 6. 2012, přičemž již při tomto prvním vyšetření uváděla vztahové problémy, o kterých nechtěla více hovořit a byla u ní

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Šatánková.

konstatována smíšeně úzkostná depresivní porucha. Z lékařských zpráv ošetřující lékařky je pak zjevné, že poškozená vyhledala i psychiatrickou pomoc i v CNS centru Třinec s. r. o.

16. Při rozhodování o nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy je třeba vycházet ze soukromoprávní úpravy, kdy soud je povinen nejprve zkoumat, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu ve smyslu občanského zákoníku, která mu vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl tento nárok uplatněn. Jestliže se jedná o nemajetkovou újmu, je třeba posoudit, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejedná o postačující jen morální zadostiučinění, ale při splnění podmínek § 2951 odst. 2 občanského zákoníku má poškozený nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické integritě. Musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady. Za způsobenou nemajetkovou újmu vzniká soukromoprávní odpovědnost, v rámci níž způsobitel za ni odpovídá, přičemž existence zavinění a jeho formy může mít podle okolností vliv na formu i míru zadostiučinění (satisfakce), které může mít v závislosti na povaze porušeného práva podobu reparace peněžité i nepeněžité. Finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu lze poškozenému přiznat, pokud není postačující morální zadostiučinění a neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře. Za takovouto značnou míru zásahu do důstojnosti a vážnosti fyzické osoby se považuje zejména újma, kterou tato fyzická osoba vzhledem k povaze, intenzitě, opakování, trvání a šíři okruhu působení nepříznivého následku spočívající ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti pocítuje a prožívá jako závažnou.
17. S ohledem na výše uvedené posoudil soud po provedeném dokazování nárok poškozené xxx za nanejvýš důvodný. Obžalovaný byl odsouzen pro skutek, kdy jeho úmyslným protiprávním jednáním zakládajícím odpovědnost za trestný čin došlo u poškozené k rozvoji výše citovaných duševních poruch a dle znalkyně Mgr. Bondy též stockholmského syndromu, Ze skutkových zjištění v dané věci vyplývá, že obžalovaný zasáhl vůči osobní integritě poškozené, přičemž se jednalo o zásah extrémně dlouhodobé povahy, s jehož následky se poškozená potýká dosud, byť dle výpovědi znalce u hlavního líčení prognóza do budoucna je nadějná. Zohlednit je třeba také tu skutečnost, že k protiprávnímu zásahu došlo ze strany nejbližší vztahové osoby, partnera – manžela poškozené. Jednalo se o protiprávní čin spáchaný v úmyslu přímém. V dané věci pak následky v psychickém zdraví poškozené a její subjektivní vnímání a újma odpovídají i objektivnímu jednání obžalovaného, které je takového charakteru (dlouhodobé ponižování, vulgární nadávky, fyzické napadání, sociální izolace atd.), že je bezesporu objektivně způsobitelné vyvolat újmu u každého průměrného člověka. Došlo tak k jednoznačnému zásahu do přirozeného práva poškozené chráněného ustanovením první části občanského zákoníku, a to do práva na soukromí, na rodinný život a na zdraví, v důsledku čehož poškozená musela snášet duševní útrapy.
18. S ohledem na tyto okolnosti soud za přiměřené odškodnění způsobené nemajetkové újmy odpovídající zásadě slušnosti považuje částku 250 000 Kč, když se jedná též o částku srovnatelnou, jaká byla přiznávána v obdobných případech soudní praxe (srovnej např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 3 To 234/2023, Krajského soudu v Praze sp. zn. 3 To 27/2021, Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 10 To 115/2021), samozřejmě s přihlédnutím k tomu, že v nyní posuzované věci docházelo k jednání opravdu po velice dlouhou dobu. Nejedná se přitom o částku, kterou by obžalovaný v produktivním věku bez závažných zdravotních omezení nebyl schopen uhradit.
19. Vzhledem k tomu, že soud nevyhověl návrhu poškozené v plném rozsahu, odkázal ji v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem jejího nároku na řízení ve věcech občanskoprávních, kdy je třeba konstatovat, že za účelem stanovení trvalých následků by bylo

namíste skutečně vypracování znaleckého posudku, což by ovšem neúměrně prodlužovalo soudní řízení (jen výslechy svědků a znalců a další dokazování způsobily, že od nápadu obžaloby po vynesení rozsudku uplynulo bezmála 10 měsíců, přičemž úkony trestního řízení byly zahájeny již 2. 1. 2024), přičemž nic nebránilo zmocněnci, aby takový znalecký posudek ohledně poškození zajistil či zadal již před podáním obžaloby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Nový Jičín 2. prosince 2025

Mgr. Lenka Sosíková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Šatánková.